

Dokument z posiedzenia

A8-0379/2018

22.11.2018

SPRAWOZDANIE

w sprawie WTO: przyszłe działania
(2018/2084(INI))

Komisja Handlu Międzynarodowego

Sprawozdawcy: Bernd Lange, Paul Rübzig

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	11
OPINIA KOMISJI ROZWOJU	13
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ	20
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	21

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie WTO: przyszłe działania

(2018/2084(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu (WTO),
- uwzględniając dauhańską deklarację ministerialną złożoną przez WTO w dniu 14 listopada 2001 r.¹,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie WTO, w szczególności rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. pt. „Ku zreformowanej Światowej Organizacji Handlu”² oraz rezolucję z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie negocjacji wielostronnych w kontekście 11. konferencji ministerialnej WTO³,
- uwzględniając dokument końcowy przyjęty w drodze konsensusu w dniu 10 grudnia 2017 r. podczas dorocznej sesji Konferencji Parlamentarnej ds. WTO w Buenos Aires⁴,
- uwzględniając wyniki 11. konferencji ministerialnej, która odbyła się w grudniu 2017 r. w Buenos Aires, w tym szereg decyzji ministerialnych, a także fakt, że podczas tej konferencji niemożliwe okazało się przyjęcie deklaracji ministerialnej⁵,
- uwzględniając 6. światowy przegląd pomocy na rzecz wymiany handlowej, który odbył się w Genewie w dniach 11–13 lipca 2017 r.⁶,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ⁷,
- uwzględniając porozumienie paryskie w kontekście Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, obowiązujące od listopada 2016 r.,
- uwzględniając najnowsze sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu, opublikowane 8 października 2018 r. i wskazujące na to, że ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5°C wciąż jest możliwe, jeżeli do 2020 r. państwa zwiększą swoje wkłady ustalone na poziomie krajowym,
- uwzględniając pkt 16 konkluzji Rady Europejskiej z dnia 28 czerwca 2018 r.⁸,

¹ Dauhańska deklaracja ministerialna (WT/MIN(01)/DEC/1) z dnia 14 listopada 2001 r. – https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm.

² Dz.U. C 259E z 29.10.2009, s. 77.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0439.

⁴ <http://www.europarl.europa.eu/pcwto/en/sessions/2017.html>

⁵ https://www.wto.org/english/news_e/news17_e/mc11_10dec17_e.htm

⁶ https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/a4t_e/gr17_e/gr17programme_e.htm

⁷ <http://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>

⁸ <http://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2018/06/29/20180628-euco-conclusions-final/>

- uwzględniając wspólne oświadczenie z trójstronnego spotkania ministrów handlu Stanów Zjednoczonych, Japonii i Unii Europejskiej, przyjęte 31 maja 2018 r.¹,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie z 20. szczytu UE–Chiny, dotyczące ustanowienia wspólnej grupy roboczej ds. reformy WTO z przewodniczącym w randze wiceministra²,
 - uwzględniając dokument koncepcyjny Komisji z dnia 18 września 2018 r. w sprawie modernizacji WTO³,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rozwoju (A8-0379/2018),
- A. mając na uwadze, że od swojego powstania WTO odgrywa centralną rolę w umacnianiu multilateralizmu, promowaniu światowego ładu ekonomicznego sprzyjającego włączeniu oraz we wspieraniu otwartego, opartego na zasadach i pozbawionego dyskryminacji wielostronnego systemu handlowego; mając na uwadze, że na kraje rozwijające się przypada obecnie mniej więcej połowa światowych obrotów handlowych, choć w 2000 r. było to jeszcze 33%, oraz że od 1990 r. liczba osób żyjących w skrajnym ubóstwie spadła o połowę i wynosi teraz mniej niż jeden miliard; mając na uwadze, że WTO opiera się na systemie praw i obowiązków, który zobowiązuje członków do otwierania rynków i do niedyskryminowania;
 - B. mając na uwadze, że WTO powinna pozostać głównym punktem odniesienia dla rządów i przedsiębiorstw w kwestii ustanawiania zasad i rozwiązywania sporów handlowych;
 - C. mając na uwadze, że UE konsekwentnie popiera solidne, wielostronne i oparte na zasadach podejście do handlu, ponieważ unijna gospodarka oraz pracownicy i konsumenci w UE i w jej krajach partnerskich są coraz mocniej zintegrowani ze światowymi łańcuchami wartości i uzależnieni od przewidywalnego rozwoju handlu międzynarodowego, zarówno w przypadku przywozu, jak i wywozu, a także od przewidywalności warunków społecznych i środowiskowych;
 - D. mając na uwadze, że wyniki 11. konferencji ministerialnej WTO w Buenos Aires w grudniu 2017 r. były rozczarowujące i wyraźnie pokazały, że organ ten nie wypełnia prawidłowo swojej funkcji negocjacyjnej;
 - E. mając na uwadze, że wielostronny system handlowy oparty na zasadach stoi w obliczu najgłębszego kryzysu od czasu powstania WTO, który zagraża podstawowym funkcjom tej organizacji polegającym na określaniu istotnych zasad i struktur w handlu międzynarodowym oraz na zapewnieniu najskuteczniejszego i najlepiej rozwiniętego mechanizmu rozstrzygnięcia sporów wśród wszystkich istniejących organizacji

¹ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/may/tradoc_156906.pdf

² <https://www.consilium.europa.eu/media/36165/final-eu-cn-joint-statement-consolidated-text-with-climate-change-clean-energy-annex.pdf>

³ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/september/tradoc_157331.pdf

wielostronnych;

- F. mając na uwadze, że pomimo znaczących wyjątków, takich jak umowa o ułatwieniach w handlu, reforma handlu w ramach WTO jest powolna i trwa już od początku XXI w.;
- G. mając na uwadze, że Organ Apelacyjny jest klejnotem w koronie WTO, a to z uwagi na wiążący charakter jego decyzji oraz jego status niezależnego i bezstronnego organu odwoławczego; mając na uwadze, że po zakończeniu kadencji sędziego Shree Baboo Chekitana Servansinga liczba sędziów Organu Apelacyjnego spadła do minimum niezbędnego do jego funkcjonowania, gdyż obecnie wyznaczonych jest tylko trzech sędziów; mając na uwadze, że ów impas wywołany przez administrację Stanów Zjednoczonych może doprowadzić do załamania się systemu, który ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygania sporów między wszystkimi członkami WTO;
1. ponownie podkreśla swoje pełne zaangażowanie na rzecz utrwalania wartości multilateralizmu oraz wzywa do ustanowienia programu na rzecz wolnego handlu, którego podstawą byłaby zasada uczciwości i który służyłby dobru ogólnemu oraz przyczyniał się do pokoju, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju poprzez uwzględnianie i umacnianie praw społecznych, praw środowiskowych i praw człowieka, a także gwarantowałby, że zasady uzgodnione i ujednolicone na szczeblu wielostronnym będą jednakowo stosowane w stosunku do wszystkich i skutecznie utrzymywane w mocy; podkreśla, że WTO musi również mieć swój udział w propagowaniu sprawiedliwego handlu i zwalczaniu nieuczciwych praktyk; podkreśla, że handel nie jest celem samym w sobie, ale narzędziem osiągnięcia celów rozwojowych ustalonych w skali globalnej;
 2. uważa, że w świetle najnowszych wydarzeń oraz z powodu od dawna zauważalnego braku postępów w realizacji dauhańskiej agendy rozwoju należy pilnie zająć się modernizacją WTO oraz dokonać gruntownego przeglądu kilku aspektów jej funkcjonowania w celu poprawy skuteczności i wzmocnienia legitymacji; uważa w związku z tym za ogromnie ważne, by sekretariat WTO od samego początku zagwarantował wszystkim członkom WTO możliwość zaangażowania się w przedmiotową debatę; wzywa Komisję i państwa członkowskie UE będące członkami WTO do porozumienia się z innymi członkami WTO, w szczególności z naszymi głównymi partnerami handlowymi, takimi jak Stany Zjednoczone, Japonia, Chiny, Kanada, Brazylia i Indie, w celu ustalenia wspólnych stanowisk; z zadowoleniem przyjmuje wstępne oświadczenia ze szczytu UE-Chiny dotyczące reformy WTO;
 3. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje mandat udzielony Komisji przez Radę Europejską w dniach 28–29 czerwca 2018 r., a także odnotowuje podejście przedstawione w konkluzjach, dokument koncepcyjny Komisji na temat modernizacji WTO z 18 września 2018 r. i propozycje Kanady dotyczące reformy WTO z 25 września 2018 r.; oczekuje na opublikowanie dalszych propozycji, zwłaszcza od państw rozwijających się, a także autorstwa grup roboczych powołanych już przez państwa będące członkami WTO;
 4. wyraża głębokie zaniepokojenie, że jedynie trzy stanowiska w Organie Apelacyjnym są obsadzone, co poważnie osłabia bieżące i prawidłowe funkcjonowanie procedury rozstrzygania sporów, a także stanowczo wzywa Stany Zjednoczone do zaradzenia tej

sytuacji w sposób umożliwiający sprawne obsadzenie wolnych stanowisk w Organie Apelacyjnym; z zadowoleniem przyjmuje wstępne propozycje przedstawione przez Komisję w jej dokumencie koncepcyjnym poświęconym modernizacji WTO, dotyczące wyjścia z impasu poprzez podjęcie niektórych zgłaszanych kwestii, w tym również w drodze ustanowienia przepisów przejściowych dla ustępujących członków lub zmiany okresu sprawowania urzędu w Organie Apelacyjnym bądź zmiany maksymalnego dopuszczalnego okresu poprzedzającego opublikowanie sprawozdania, a także w drodze wprowadzenia zmian do procedury wydawania nowych orzeczeń przez Organ Apelacyjny; odnotowuje, że zastrzeżenia Stanów Zjednoczonych dotyczące Organu Apelacyjnego wykraczają poza zmiany proceduralne i wymagałyby znacznych reform w zakresie orzeczeń wydawanych przez sędziów tego organu;

5. uznaje, że decyzja Stanów Zjednoczonych z 31 maja 2018 r. o nałożeniu ceł na produkty ze stali i aluminium z powodów związanych z „bezpieczeństwem narodowym” na mocy sekcji 232 ustawy *Trade Expansion Act* [ustawa o rozwoju handlu] z 1962 r. nie jest uzasadniona, a także uważa, że nie wychodzi ona naprzeciw wyzwaniu, jakim jest nadmiar stali na rynkach światowych, ani nie jest zgodna z zasadami WTO; zdecydowanie zachęca Komisję do współpracy ze Stanami Zjednoczonymi na rzecz rozwiązania sporów handlowych i usunięcia barier w handlu w ramach stosowanego przez WTO systemu rozstrzygnięcia sporów opartego na zasadach;
6. jest zdania, że aby zająć się podstawowymi przyczynami obecnego kryzysu, WTO musi dostosować się do zmieniającej się sytuacji na świecie i jednocześnie rozstrzygnąć niektóre nierozwiązane kwestie z dauhańskiej agendy rozwoju, przede wszystkim dotyczące bezpieczeństwa żywnościowego; uważa, że konieczne jest zatem:
 - a) usunięcie aktualnych braków w zbiorze przepisów, aby zapewnić równe warunki działania w odniesieniu do dotacji zakłócających rynek i przedsiębiorstw państwowych, a także utrzymać na właściwym poziomie ochronę praw własności intelektualnej i dostęp do rynków inwestycyjnych; rozwiązanie kwestii dotyczących ochrony, wymuszonego ujawniania kodów źródłowych, innych działań prowadzonych pod nadzorem państwa, które powodują powstawanie nadwyżki mocy produkcyjnych, i barier regulacyjnych w przypadku usług i inwestycji, co obejmuje m.in. transfer technologii, wymogi stawiane spółkom joint venture i wymogi dotyczące lokalnego pochodzenia; monitorowanie wdrażania istniejących umów, zarządzania nimi oraz ich funkcjonowania;
 - b) utworzenie niezbędnych ram regulacyjnych z myślą o zachodzących zmianach technologicznych, aby uwzględnić takie kwestie jak handel elektroniczny, globalne łańcuchy wartości, udzielanie zamówień publicznych, aktualizacja przepisów krajowych dotyczących usług oraz mikroprzedsiębiorstwa, małe przedsiębiorstwa i średnie przedsiębiorstwa;
 - c) poradzenie sobie z najpilniejszymi globalnymi wyzwaniami w dziedzinie środowiska i spraw społecznych przy jednoczesnym zagwarantowaniu systemowej spójności polityki uwzględniającej handel, siłę roboczą i programy działań środowiskowych;
 - d) wyrażenie w tym kontekście zadowolenia ze wspólnych oświadczeń, które

przyjęto w Buenos Aires w odniesieniu do handlu elektronicznego, przepisów krajowych, ułatwienia inwestycji, wzmocnienia pozycji gospodarczej kobiet i działań podjętych od tego czasu w tych kwestiach;

7. podkreśla, że UE powinna kłaść nacisk na unijne przepisy dotyczące ochrony prywatności i ochrony danych, tak aby można je było propagować na szczeblu międzynarodowym i sprawić, żeby stały się punktem odniesienia podczas opracowywania standardów międzynarodowych i wielostronnych;
8. przypomina, że dostęp do zamówień publicznych jest jednym z priorytetów Unii Europejskiej w negocjacjach handlowych i że w tym sensie oczekuje się realizacji zobowiązań członków WTO, jeśli chodzi o przystąpienie do Porozumienia w sprawie zamówień rządowych, oraz poprawy funkcjonowania i przestrzegania postanowień tego porozumienia w duchu wzajemności i wzajemnych korzyści; zauważa, że w pełni skuteczne ewentualne udoskonalenie ram pomocy państwa oraz rola przedsiębiorstw publicznych zależą częściowo od postępów w tej dziedzinie; wzywa Komisję, by współpracowała z tymi krajami członkowskimi, w których toczy się procedura przystąpienia do Porozumienia w sprawie zamówień rządowych, tak aby przyspieszyć podejmowane przez nich działania i rozszerzyć korzyści płynące z liberalizacji zamówień wśród członków WTO;
9. jest przekonany, że obecny podział na kraje rozwinięte i rozwijające się nie odzwierciedla rzeczywistości gospodarczej i faktycznej sytuacji w WTO oraz że jest to przeszkoda hamująca postępy rundy dauhańskiej, ze szkodą dla krajów, które znajdują się w największej potrzebie; wzywa zaawansowane kraje rozwijające się do przyjęcia przypadającej na nie odpowiedzialności i wnoszenia wkładu współmiernego do ich poziomu rozwoju i konkurencyjności (sektorowej); zauważa, że w dokumencie koncepcyjnym Komisji wzywa się do wprowadzenia zasad, na których kraje rozwijające się wychodziłyby w miarę bogacenia się ze statusu państwa o niskim dochodzie; jest zdania, że aby lepiej odzwierciedlić wskaźniki rozwoju społecznego, należy ponownie przeanalizować mechanizm specjalnego i zróżnicowanego traktowania jako narzędzie polityki umożliwiające krajom rozwijającym się połączenie realizacji umów wielostronnych z otrzymywaniem pomocy od bogatszych państw i organizacji darczyńców;
10. z dużym zadowoleniem przyjmuje ratyfikowanie w lutym 2017 r. przez dwie trzecie członków WTO umowy o ułatwieniach w handlu; jest przekonany, że umowa ta daje ważny przykład i może stanowić model dla przyszłych porozumień w ramach WTO, z uwzględnieniem różnic w poziomie rozwoju i potrzeb członków WTO; zachęca członków WTO, by przyjęli odpowiedzialność i dotrzymali zobowiązań stosownie do swojej rzeczywistej pozycji ekonomicznej i faktycznych zdolności gospodarki; uważa, że wśród kolejnych wyzwań znajdzie się pełna ratyfikacja umowy – zwłaszcza przez kraje członkowskie z Afryki, które, jak się oczekuje, najbardziej skorzystają na umowie – skuteczna realizacja umowy i zgłaszanie pomocy rozwojowej zgodnie z umową;
11. przyznaje, że ogólnie przystąpienie Chin do WTO w 2001 r. zwiększyło dostęp do ich rynku wewnętrznego, co przyniosło korzyści gospodarce światowej; wyraża zaniepokojenie z powodu niestosowania przez Chiny ducha i zasad założeń WTO w zakresie traktowania narodowego;

12. uważa, że konieczne jest dokonanie zmiany funkcjonowania procesu negocjacyjnego, mającego za podstawę zasadę konsensusu, przez wprowadzenie większej niż dotychczas elastyczności i uznaje jednocześnie, że podejście oparte na zasadzie jednolitego pakietu ogranicza skuteczność wielostronnego zarządzania handlem; wyraża poparcie dla koncepcji elastycznego multilateralizmu, zakładającej, że członkowie WTO zainteresowani podjęciem określonej kwestii, w przypadku której osiągnięcie pełnego konsensusu nie jest jeszcze możliwe, powinni mieć możliwość przyspieszenia prac i zawarcia porozumienia kilkustronnego na podstawie tzw. porozumień określonych w załączniku 4 WTO, zgodnie z art. II ust. 3, art. III ust. 1 i art. X ust. 9 porozumienia z Marrakeszu, lub porozumień „masy krytycznej”, które rozszerzają wynegocjowane koncesje na członków WTO na podstawie zasady największego uprzywilejowania; wzywa Komisję, by nie stosowała tych artykułów jako alternatywy dla konstruktywnego dialogu z członkami WTO poświęconego znoszeniu barier w handlu oraz reformie WTO i jej roli; w związku z tym uważa, że członkowie WTO powinni stymulować budowanie zdolności organizacji, tak by była ona wyposażona w zasoby finansowe i ludzkie adekwatne do zwiększonych potrzeb, co pozwoliłoby jej utrzymać tę samą jakość pracy; uważa, że zasadniczo wkłady pieniężne nowych członków powinny zwiększać budżet WTO, a nie prowadzić do obniżenia składek członkowskich obecnych członków;
13. uznaje, że choć multilateralizm oparty na zasadach pozostaje kluczowym elementem struktury WTO, istnieją możliwości głębszej i bardziej elastycznej kilkustronnej współpracy między zainteresowanymi państwami w obszarach, w których osiągnięcie konsensusu okazało się trudne; zauważa, że takie umowy muszą uzupełniać wielostronną agendę, a nie ją podważać, i nie powinny być wykorzystywane jako alternatywne fora służące eliminacji barier w handlu, lecz powinny raczej ułatwiać osiągnięcie postępów na szczeblu wielostronnym; wzywa do wznowienia wielostronnych negocjacji dotyczących umowy w sprawie towarów środowiskowych (EGA) i porozumienia w sprawie handlu usługami (TiSA), a także apeluje o specjalne przepisy dla MŚP w umowach kilkustronnych i wielostronnych; podkreśla, że ważne jest, by WTO kontynuowała i intensyfikowała prace prowadzone w ramach współpracy międzynarodowej z innymi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak między innymi Organizacja Narodów Zjednoczonych, OECD, Światowa Organizacja Celną i MOP;
14. podkreśla rolę, jaką handel może i musi odgrywać, jeśli chodzi o przyczynianie się do rozwoju i realizacji celów zrównoważonego rozwoju wyznaczonych na 2030 r. oraz zobowiązań podjętych w porozumieniu paryskim w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu; z żalem przyjmuje zablokowanie EGA w 2016 r. i przypomina o jej potencjale do zapewnienia większego dostępu do zielonych technologii i pomocy w osiągnięciu wyżej wymienionych celów; podkreśla, że oprócz negocjacji w sprawie dotacji w sektorze rybołówstwa WTO musi teraz określić bardziej konkretne działania, które należy podjąć w tym zakresie, by chronić organizmy morskie; przypomina, że koncepcja WTO dotycząca procesu i metod produkcji daje możliwości zróżnicowanego traktowania tzw. produktów podobnych pod względem ich wpływu na środowisko; proponuje ożywienie działalności Komitetu Handlu i Środowiska WTO, upoważnionego do opracowania kryteriów zwalczania działań szkodliwych dla środowiska i nawiązania bliższych stosunków z Sekretariatem UNFCCC;

15. potwierdza, że istnieją powiązania między równością płci a rozwojem sprzyjającym włączeniu społecznemu, co także znajduje wyraz w celu zrównoważonego rozwoju nr 5, i podkreśla, że wzmocnienie pozycji kobiet jest kluczem do wyeliminowania ubóstwa oraz że zniesienie barier utrudniających uczestnictwo kobiet w handlu ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju gospodarczego; z zadowoleniem przyjmuje większy nacisk WTO na kwestie związane z handlem i płcią oraz zachęca wszystkich 121 sygnatariuszy deklaracji z Buenos Aires z 2017 r. dotyczącej handlu i upodmiotowienia ekonomicznego kobiet, aby wywiązali się z zobowiązań; podkreśla potrzebę systemowego podejścia uwzględniającego problematykę płci we wszystkich obszarach procesu tworzenia przepisów WTO w formie ocen skutków poświęconych tej kwestii; odnotowuje znaczenie takich inicjatyw jak SheTrades dla uwypuklenia pozytywnej roli kobiet w handlu i propagowania szerszego udziału kobiet w handlu międzynarodowym na całym świecie;
16. zwraca uwagę na konkluzje 6. światowego przeglądu pomocy na rzecz wymiany handlowej, który odbył się w lipcu 2017 r. w Genewie pod hasłem „Promowanie handlu, włączenia społecznego i łączności na rzecz zrównoważonego rozwoju”; popiera pogląd, że powinno się to przełożyć na konkretne działania, aby ułatwić handel elektroniczny i przekształcić szanse wynikające z transformacji cyfrowej, takie jak blockchain, w rzeczywistość handlową, także w krajach rozwijających się; zauważa w związku z tym, że inwestycje w infrastrukturę zarówno fizyczną, jak i cyfrową, mające zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia postępów w tej dziedzinie, pozostają kluczowym wyzwaniem; dlatego też wzywa członków WTO do promowania inwestycji w infrastrukturę zarówno fizyczną, jak i w cyfrową, zachęcając – obok innych inicjatyw – do tworzenia partnerstw publiczno-prywatnych;
17. ponownie apeluje do UE o dopilnowanie, by jej współpraca z krajami rozwijającymi się – w dziedzinie zarówno rozwoju, jak i handlu – opierała się na wyważonych ramach współdziałania równych partnerów, była zgodna z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju ustanowioną w art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz miała na celu promowanie i poszanowanie praw człowieka;
18. wyraża ubolewanie, że podczas 11. konferencji ministerialnej WTO nie osiągnięto postępów w kwestiach mających kluczowe znaczenie dla krajów rozwijających się; z zadowoleniem przyjmuje jednak wzmocnione zasady preferencyjnego traktowania krajów najsłabiej rozwiniętych, zapewnione im uprzednio na szczeblu WTO, w tym preferencyjne reguły pochodzenia i zasady preferencyjnego traktowania usługodawców, a także podkreśla potrzebę podejmowania działań mających na celu budowanie zdolności, aby dostawcy z krajów najsłabiej rozwiniętych byli w stanie korzystać ze zwolnienia w odniesieniu do usług;
19. podkreśla, że przejrzystość jest kluczowym elementem w zapewnieniu stabilnego i przewidywalnego otoczenia handlowego i inwestycyjnego; uważa, że należy poprawić przejrzystość procedur monitorowania przez zwiększenie zachęt dla członków WTO do przestrzegania wymogów w zakresie powiadamiania, ograniczenie złożoności wymogów i zmniejszenie obciążeń oraz przez zagwarantowanie w razie potrzeby budowy zdolności, a przy tym zniechęcanie do rozmyślnego nieprzestrzegania przepisów i zwalczanie takiego procederu;

20. podkreśla, że kluczowe znaczenie ma rola Sekretariatu WTO polegająca na ułatwianiu i zapewnianiu oddolnego podejścia sprzyjającego aktywnemu udziałowi wszystkich członków i że należy go dalej wzmacniać i uelastycznić z myślą o wspieraniu różnych procesów negocjacji oraz wypełnianiu funkcji związanych z wdrażaniem i monitorowaniem; uważa za konieczne zwiększenie środków i zasobów finansowych i ludzkich Sekretariatu WTO oraz nalega na członków WTO, by wspólnie wypełniali obowiązki w tym zakresie; wyraża opinię, że należy także ożywić regularne prace komitetów WTO przez przyznanie przewodniczącym aktywniejszej roli w przygotowywaniu i proponowaniu rozwiązań i kompromisów, wychodzącej poza proste moderowanie wkładów członków; uważa, że Sekretariat powinien wspierać realizację takich rozszerzonych zadań;
21. wzywa członków WTO do zadbania o legitymację demokratyczną i przejrzystość przez wzmocnienie parlamentarnego wymiaru WTO, a także do poparcia protokołu ustaleń ustanawiającego formalne stosunki robocze z Konferencją Parlamentarną ds. WTO; podkreśla w związku z tym, że konieczne należy dopilnować, by posłowie mieli pełny dostęp do negocjacji handlowych i byli zaangażowani w formułowanie i wdrażanie decyzji WTO oraz by polityka handlowa podlegała odpowiedniej kontroli w interesie reprezentowanych przez nich obywateli;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz dyrektorowi generalnemu WTO.

UZASADNIENIE

Od czasu utworzenia w 1994 r. Światowej Organizacji Handlu Parlament Europejski był zawsze zagorzałym orędownikiem wielostronnego systemu handlowego, którego trzon tworzy WTO. Parlament Europejski uważnie śledził prace w ramach WTO i aktywnie wspierał tworzenie wymiaru parlamentarnego oraz Unii Międzyparlamentarnej poprzez wspólną inicjatywę Konferencji Parlamentarnej ds. WTO. Na mocy rezolucji przyjmowanych przez PE przed konferencjami ministerialnymi WTO posłowie do Parlamentu Europejskiego otrzymywali mandat do uczestnictwa w takich konferencjach oraz prezentowania stanowiska PE.

Już w 2008 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której opowiedział się za przeglądem funkcjonowania WTO, ponieważ negocjacje w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju utknęły w martwym punkcie. Po ostatniej konferencji ministerialnej WTO w Buenos Aires w grudniu 2017 r., po której stało się jasne, że organ ten nie wypełnia prawidłowo swojej funkcji negocjacyjnej, przegląd funkcjonowania WTO stał się jeszcze pilniejszym zadaniem.

W rzeczywistości wielostronny system handlowy oparty na ustalonych zasadach stoi w obliczu największego w historii kryzysu, zarówno w odniesieniu do jego funkcji negocjacyjnej, jak i mechanizmu rozstrzygania sporów.

W nadchodzących miesiącach kryzys ten może się pogłębić, jeżeli nadal będzie istniała groźba podjęcia jednostronnych środków lub takie środki zostaną podjęte, a jednocześnie mianowanie nowych członków Organu Apelacyjnego będzie blokowane, co może zagrozić całemu mechanizmowi rozstrzygania sporów.

W obecnej sytuacji WTO wymaga modernizacji w celu sprostania wyzwaniom, przed jakimi staje globalny system handlu, oraz zapewnienia jego niezbędnego i skutecznego działania. Oznacza to przegląd zarówno przepisów, jak i procedur WTO w celu dopilnowania, by organ ten stawiał czoła wyzwaniom typowym dla rzeczywistości handlowej XXI wieku. System musi być na tyle elastyczny, aby można było uwzględnić w nim różne poziomy ambicji jego członków, a przepisy muszą być egzekwowane skutecznie i wydajnie; należy także zapewnić mechanizm kontroli i równowagi, który pozwoli osiągnąć cele otwartego i niedyskryminującego rynku.

Zwiększenie znaczenia WTO i dostosowanie jej do zmieniającego się świata

Przez wiele lat poczynienie postępów w negocjacjach w ramach WTO było niemożliwe, z wyjątkiem umowy o ułatwieniach w handlu i subsydiów wywozowych w sektorze rolnictwa. Częściowo wynikało to z braku elastyczności w ramach systemu, co może być powodem frustracji dla członków o podobnych poglądach, którzy chcieliby rozwijać proces stanowienia prawa w ramach WTO jako grupa.

Inicjatywy przedsięwzięte w Buenos Aires w drodze wspólnych oświadczeń składanych przez duże grupy członków, zobowiązujące do rozpoczęcia negocjacji w niektórych określonych dziedzinach, np. oświadczenia w sprawie handlu elektronicznego, regulacji krajowych, a także ułatwień inwestycyjnych, są dobrym krokiem w kierunku większej elastyczności w negocjacjach.

Należy wspierać te wielostronne procesy, jednak proces ten musi być otwarty dla wszystkich członków WTO.

Uważamy również, że nastał najwyższy czas, by WTO w większym stopniu zaangażowała się w kwestię dotyczącą tego, w jaki sposób handel może przyczynić się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, oprócz negocjacji w sprawie dotacji w sektorze rybołówstwa, co stanowi istotny wkład. Z zadowoleniem przyjmujemy pozytywne działania, jakie podjęto w odniesieniu do handlu i równouprawnienia płci, i chcemy mieć pewność, że działania te będą kontynuowane.

Kolejnym czynnikiem wpływającym na impas negocjacyjny w ramach WTO jest kwestia rozwoju oraz specjalnego i zróżnicowanego traktowania. Od czasu utworzenia WTO szybki wzrost gospodarczy wśród krajów rozwijających się doprowadził do wystąpienia istotnych różnic w rozwoju gospodarczym. Choć UE przyznaje, że w celu zaspokojenia konkretnych potrzeb związanych z rozwojem konieczne mogą być specjalne przepisy, uzasadnione jest ponowne przeanalizowanie sposobu funkcjonowania mechanizmów elastyczności w zakresie rozwoju oraz tego, kto może z nich skorzystać, aby zapewnić odpowiednią, ukierunkowaną pomoc i ambitne przepisy.

Jednocześnie główne przyczyny obecnego kryzysu upatrywane są również w rozbieżnościach w zbiorze przepisów, co prowadzi do zakłóceń, przy czym wiele z nich wiąże się z polityką nierynkową i praktykami w głównych krajach handlowych, którym WTO najwyraźniej nie jest w stanie odpowiednio zaradzić.

Zwiększenie skuteczności WTO

Funkcja rozstrzygania sporów w ramach WTO jest poważnie zagrożona, a zatem potrzebne są pilne działania UE w celu jej utrzymania. Należy zatem przedstawić kompleksowy wniosek w celu rozwiązania kwestii zgłaszanych przez członka WTO, który blokuje nominacje w ramach Organu Apelacyjnego, które mogłyby przynieść korzyści, przy jednoczesnym zachowaniu i dalszym wzmocnieniu głównych cech i zasad systemu rozstrzygania sporów w ramach WTO.

Przejrzystość jest kluczowym elementem w zapewnieniu stabilnego i przewidywalnego środowiska handlowego i inwestycyjnego, a także egzekwowaniu przepisów. Często można jednak zaobserwować niedostateczną zgodność z wymogami w zakresie powiadamiania, a prace regularnych komitetów WTO w zakresie monitorowania nie są utrzymywane na optymalnym poziomie. UE powinna dążyć do:

- poprawy przejrzystości poprzez zwiększenie zachęt dla członków do przestrzegania wymogów w zakresie powiadamiania i walkę z celowym nieprzebrzeganiem przepisów, oraz
- lepszego wykorzystywania regularnych komitetów w celu rozwiązania kwestii związanych z handlem poprzez wzmocnienie pozycji sekretariatu WTO.

11.10.2018

OPINIA KOMISJI ROZWOJU

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie WTO – przyszłe działania
(2018/2084(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Lola Sánchez Caldentey

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że liberalizacja handlu może odgrywać pozytywną rolę w zakresie ograniczania ubóstwa i skali nierówności, jeżeli towarzyszą jej odpowiednie strategie i instytucje polityczne, które maksymalizują korzyści płynące z handlu oraz gwarantują ich lepszą dystrybucję, ale sama w sobie nie wystarczy ona do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju; przypomina, że konkurencyjność i wzrost gospodarczy nie stanowią celów samych w sobie, lecz są środkami mającymi służyć ludziom; podkreśla w tym kontekście, że handel powinien pozostać narzędziem służącym osiągnięciu zrównoważonego rozwoju; wyraża zadowolenie, że na kraje rozwijające się przypada obecnie mniej więcej połowa światowych obrotów handlowych, choć w 2000 r. było to jeszcze 33%, oraz że od 1990 r. liczba osób żyjących w skrajnym ubóstwie spadła o połowę i wynosi teraz mniej niż jeden miliard;
2. ponownie podkreśla, jak ważne jest promowanie reform politycznych w ramach wielostronnego systemu handlu, które sprzyjają realizacji celów w dziedzinie rozwoju, mianowicie w ramach oenzetowskiego programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030; podkreśla możliwości WTO jako skutecznego wielostronnego forum negocjacyjnego działającego w oparciu o zasady, które umożliwia otwartą dyskusję na temat globalnych kwestii dotyczących handlu; obstaje przy stanowisku, że UE powinna w dalszym ciągu dążyć do głębszej modernizacji i demokratyzacji WTO, aby doprowadzić do równej reprezentacji wszystkich krajów;
3. przypomina, że niewłączenie norm i standardów dotyczących praw człowieka do globalnych zasad regulujących handel i inwestycje utrudnia pociąganie przedsiębiorstw

do odpowiedzialności; podkreśla konieczność przywrócenia równowagi między prawem handlowym i inwestycyjnym a prawem dotyczącym praw człowieka, zwłaszcza w globalnych łańcuchach dostaw; w tym celu apeluje do UE o podjęcie inicjatyw na forum WTO na rzecz uregulowania konkretnych globalnych łańcuchów dostaw, w pierwszej kolejności w przemyśle odzieżowym; ponadto ponownie podkreśla, jak ważne jest aktywne zaangażowanie UE w prace międzyrządowej otwartej grupy roboczej ds. korporacji transnarodowych i innych przedsiębiorstw w kontekście praw człowieka oraz obrona nadrzędności praw człowieka w stosunku do interesów handlowych;

4. apeluje o światowy program działań na rzecz handlu, którego podstawą byłaby zasada uczciwego handlu przynoszącego korzyści wszystkim stronom, w ramach którego u podstaw procesu znajdowałyby się takie elementy jak rozwój, prawa człowieka, prawa środowiskowe i prawa socjalne, i który w sposób szczególny koncentrowałby się na potrzebach krajów rozwijających się o niskich dochodach i krajów najsłabiej rozwiniętych; w związku z tym wskazuje na potrzebę promowania kompleksowych, wiążących i wykonalnych przepisów w zakresie norm socjalnych, pracowniczych i środowiskowych w umowach handlowych;
5. wzywa do rzeczywistej ochrony praw człowieka oraz do ustanowienia skutecznych i dostępnych dla obywateli mechanizmów dochodzenia roszczeń w celu rozstrzygnięcia sporów dotyczących naruszenia praw człowieka; przypomina, jak ważne jest szerokie uwzględnianie kwestii równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet we wszystkich strategiach handlowych, w tym również w zasadach WTO;
6. uważa, że od rozpoczęcia rundy dauhańskiej w 2001 r. świat dramatycznie się zmienił pod względem gospodarczym, politycznym i technologicznym; w związku z tym zachęca WTO do lepszego uwzględnienia celów zrównoważonego rozwoju w dauhańskiej agendzie rozwoju, aby w należyty sposób podejść do nowych wyzwań, takich jak handel elektroniczny, handel cyfrowy, przejrzystość inwestycji, dotacje, nadwyżka mocy produkcyjnych, globalne łańcuchy wartości, udzielanie zamówień publicznych, przepisy krajowe dotyczące usług, mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa; podkreśla potrzebę zreformowania WTO, w tym również mechanizmu rozstrzygnięcia sporów, aby stworzyć uczciwy i wyważony wielostronny system handlu; podkreśla, jak ważne jest, aby kraje rozwijające się będące członkami WTO wywiązywały się ze swoich zobowiązań i same decydowały o tempie i kolejności podejmowania kroków liberalizacyjnych w dziedzinie handlu stosownie do poziomu własnego rozwoju;
7. domaga się większego wsparcia na rzecz projektów w zakresie pomocy na rzecz wymiany handlowej w ramach pomocy rozwojowej, aby szanse wynikające z transformacji cyfrowej zamieniły się w rzeczywistość handlową w krajach rozwijających się;
8. wzywa UE i jej państwa członkowskie do należytego uwzględniania trudności, z jakimi mają do czynienia kraje rozwijające się, które realizują zobowiązania wynikające z umów zawartych w ramach WTO; zauważa, że problemy te obejmują: a) zakaz środków dotyczących inwestycji i dotacji inwestycyjnych, co utrudnia mobilizację przemysłu krajowego; b) liberalizację importu w rolnictwie, co zagraża rentowności

małych gospodarstw rolnych i ich środkom do życia, gdyż produkty z takich gospodarstw muszą konkurować z tańszą żywnością importowaną; c) negatywny wpływ systemu praw własności intelektualnej o wysokim standardzie, utrudniającego dostęp do lekarstw i transfer technologii; oraz d) rosnącą presję na kraje rozwijające się, aby otworzyły swoje sektory usług, co może osłabić zdolność lokalnych usługodawców do utrzymania się na rynku;

9. ponownie apeluje do UE o dopilnowanie, by jej współpraca z krajami rozwijającymi się – zarówno w dziedzinie rozwoju, jak i handlu – opierała się na wyważonych ramach współdziałania równych partnerów, była zgodna z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju ustanowioną w art. 208 TFUE oraz miała na celu promowanie i poszanowanie praw człowieka;
10. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie w dniu 22 lutego 2017 r. umowy WTO o ułatwieniach w handlu, a także zauważa, że umowa ta powinna być źródłem znaczących korzyści, w szczególności dla krajów rozwijających się; przypomina, jak ważne jest świadczenie ukierunkowanej i trwałej pomocy technicznej, finansowej i w zakresie budowania zdolności, aby wspierać kraje rozwijające się będące członkami WTO, w szczególności kraje najsłabiej rozwinięte, w procesie wdrażania umowy i dostosowywania się do reform;
11. uważa, że zasady WTO i inne wielostronne umowy handlowe powinny rozszerzać zakres specjalnego i zróżnicowanego traktowania, aby umożliwić aktywniejsze korzystanie z narzędzi promowania nowych gałęzi przemysłu; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zagwarantowania stosowania zasady specjalnego i zróżnicowanego traktowania w odniesieniu do wszystkich członków WTO zaklasyfikowanych przez Bank Światowy do kategorii krajów rozwijających się;
12. podkreśla, że umowy handlowe mogą mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe w krajach rozwijających się; ubolewa, że podczas negocjacji na szczeblu WTO nie ustanowiono dwóch zaproponowanych przez kraje rozwijające się instrumentów służących wsparciu środków utrzymania drobnych producentów rolnych, bezpieczeństwu żywnościowemu i rozwojowi obszarów wiejskich, a mianowicie instrumentu w zakresie produktów specjalnych i specjalnego mechanizmu zabezpieczającego; wzywa UE, by poparła żądania krajów rozwijających się dotyczące ochrony systemów produkcji żywności w tych krajach i ludności tych krajów przed potencjalnie szkodliwymi skutkami taniego importu, w tym również w ramach umów o partnerstwie gospodarczym;
13. wyraża ubolewanie, że podczas 11. konferencji ministerialnej WTO nie osiągnięto postępów w kwestiach mających kluczowe znaczenie dla krajów rozwijających się; z zadowoleniem przyjmuje jednak wzmocnione zasady preferencyjnego traktowania krajów najsłabiej rozwiniętych, zatwierdzone uprzednio na szczeblu WTO, w tym preferencyjne reguły pochodzenia i zasady preferencyjnego traktowania usługodawców, a także podkreśla potrzebę podejmowania działań mających na celu budowanie zdolności, aby dostawcy z krajów najsłabiej rozwiniętych byli w stanie korzystać ze zwolnienia w odniesieniu do usług;
14. podkreśla, że cel zrównoważonego rozwoju powinien stać się zasadą determinującą działalność WTO, a zasady i działania tej organizacji powinny być koncyptowane

zgodnie z logiką programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 oraz porozumienia klimatycznego z Paryża, które to dokumenty należy postrzegać jako punkt odniesienia z myślą o dalszych zobowiązaniach; podkreśla ponadto, jak ważne jest zagwarantowanie zrównoważonego charakteru globalnych łańcuchów wartości oraz dostosowanie ich do standardów w dziedzinie praw człowieka oraz do norm socjalnych i środowiskowych;

15. podkreśla, jak ważne jest zagwarantowanie wystarczającej ilości żywności dobrej jakości i czystej wody oraz budowa dodatkowych oczyszczalni ścieków, aby zrealizować cele zrównoważonego rozwoju nr 2 i 6; zwraca ponadto uwagę na skalę i skutki ubóstwa energetycznego w krajach rozwijających się oraz domaga się dodatkowych działań w celu ograniczenia ubóstwa energetycznego zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju nr 7, zwłaszcza na odległych obszarach wiejskich i w regionach niepodłączonych do sieci energetycznej;
16. domaga się ukierunkowania umowy WTO dotyczącej handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) w większym stopniu na rozwój; przypomina o zasadniczym znaczeniu zagwarantowania wszystkim dostępu do lekarstw oraz zachęca w tym celu do szerszego korzystania z elastycznych rozwiązań TRIPS zgodnie z deklaracją dauhańską; wyraża zaniepokojenie dającymi się obecnie zaobserwować tendencjami do prywatyzacji produkcji materiału siewnego, co ogranicza prawo ludności do pożywienia; apeluje do Komisji o nieustawianie w badaniu i przyjmowaniu środków przeciwdziałających piractwu biologicznemu;
17. popiera mechanizm dostosowań podatkowych na granicach w odniesieniu do emisji dwutlenku węgla jako ważne narzędzie gwarantujące uczciwe warunki konkurencji dla firm podejmujących działania z myślą o ograniczeniu wpływu na klimat;
18. wyraża ubolewanie, że w zobowiązaniach wynikających z Porozumienia WTO w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych nie uznaje się prawa państw do przyjmowania regulacji w oparciu o zasadę ostrożności; wzywa UE i jej państwa członkowskie do starania się o pełne uznawanie tej zasady w zobowiązaniach podejmowanych w ramach WTO;
19. w związku z powyższym obawia się, że wielość dwustronnych i wielostronnych umów handlowych może prowadzić do rozczłonkowania międzynarodowej polityki handlowej, a tym samym osłabiać rolę WTO; przypomina, że system wielostronny najbardziej jest potrzebny krajom rozwijającym się, aby mogły one bronić swoich interesów; wobec tego apeluje do UE i jej państw członkowskich o dodatkowe wysiłki na rzecz przywrócenia WTO centralnej roli w zarządzaniu światowym handlem oraz o niedomaganie się od krajów rozwijających się przepisów typu „WTO plus” w umowach wielo- lub dwustronnych, gdyż osłabia to mechanizmy elastyczności WTO ustanowione specjalnie w celu ochrony interesów tych krajów;
20. wyraża bardzo poważne zaniepokojenie z powodu nieobsadzenia kilku wolnych stanowisk w Organie Apelacyjnym WTO, gdyż sytuacja ta uniemożliwia należyte funkcjonowanie mechanizmu rozstrzygania sporów; zwraca się zatem do Komisji o przedstawienie konkretnych propozycji dotyczących sposobu wyjścia z tego niefortunnego impasu;

21. apeluje do UE o nieustawianie w dążeniu do podniesienia rangi wymiaru parlamentarnego WTO, co można w szczególności osiągnąć poprzez większe wsparcie finansowe i kadrowe dla odpowiedzialnego sekretariatu; wzywa członków WTO do zapewnienia legitymacji demokratycznej i przejrzystości poprzez wzmocnienie parlamentarnego wymiaru WTO; podkreśla w związku z tym potrzebę zadbania o to, by parlamentarzyści mieli lepszy dostęp do negocjacji handlowych i byli zaangażowani w formułowanie i wdrażanie decyzji WTO oraz by polityka handlowa podlegała odpowiedniej kontroli w interesie obywateli.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	9.10.2018
Wynik głosowania końcowego	+: 14 -: 2 0: 10
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Mireille D'Ornano, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Lola Sánchez Caldentey, Eleni Theoharous, Mirja Vehkaperä, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Thierry Cornillet, Ádám Kósa, Cécile Kashetu Kyenge, Florent Marcellési, Paul Rübig, Kathleen Van Brempt
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Krzysztof Hetman, Kati Piri

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

14	+
ALDE	Mirja Vehkaperä
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey
S&D	Enrique Guerrero Salom, Cécile Kashetu Kyenge, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Kati Piri, Kathleen Van Brempt
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Florent Marcellesi

2	-
PPE	Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Paul Rübig

10	0
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Thierry Cornillet
ECR	Nirj Deva, Eleni Theocharous
PPE	Krzysztof Hetman, Ádám Kósa, Bogdan Brunon Wentz, Joachim Zeller, Željana Zovko, Anna Záborská

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	20.11.2018
Wynik głosowania końcowego	+ : 31 - : 3 0 : 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laima Liucija Andrikienė, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Borrelli, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Christophe Hansen, Nadja Hirsch, Yannick Jadot, France Jamet, Elsi Katainen, Jude Kirton-Darling, Danilo Oscar Lancini, Bernd Lange, David Martin, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, William (The Earl of) Dartmouth, Iuliu Winkler
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Nicola Danti, Paul Rübig, Jarosław Wałęsa
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Karin Kadenbach, Rupert Matthews

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

31	+
ALDE	Nadja Hirsch, Elsi Katainen, Marietje Schaake
ECR	David Campbell Bannerman, Emma McClarkin, Rupert Matthews, Joachim Starbatty
EFDD	William (The Earl of) Dartmouth
GUE/NGL	Helmut Scholz
NI	David Borrelli
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Aixelà, Christofer Fjellner, Christophe Hansen, Sorin Moisă, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Paul Rübig, Adam Szejnfeld, Jarosław Wałęsa, Iuliu Winkler
S&D	Maria Arena, Nicola Danti, Karin Kadenbach, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Alessia Maria Mosca, Joachim Schuster

3	-
ENF	France Jamet, Danilo Oscar Lancini
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur

3	0
EFDD	Tiziana Beghin
GUE/NGL	Eleonora Forenza
VERTS/ALE	Yannick Jadot

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się